

**Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду
Судді – доповідачу по справі № 320/30267/23 Білак М.В.
Суддям колегії: Губська О.А. Мартинюк Н.М.
Номер провадження К/990/30534/24
E-mail: kas@supreme.court.gov.ua**

**Особа яка подає заяву – повідомлення про розвиток подій
громадянин України Шкурат Микола Олександрович,
ПЕРСОНАЛЬНІ ДАНІ**

Інші учасники справи

**Позивач: Громадянин України Ананченко Олег Миколайович,
ПЕРСОНАЛЬНІ ДАНІ**

<https://siomavs.com/>

Має електронний кабінет підсистеми ЕСІТС

Відповідач 1: Секретаріат Конституційного Суду України
Поштова адреса: вулиця Жилянська, будинок14, місто Київ, 01033
Тел.: (044) 238-10-30, 238-11-17, 238-11-19; e-mail: inbox@ccu.gov.ua
ЄДРПОУ: 00013534 Має електронний кабінет підсистеми ЕСІТС

Відповідач 2: Конституційний Суд України,
Поштова адреса: вулиця Жилянська, будинок14, місто Київ, 01033,
Тел.: (044) 238-10-30, 238-11-17, 238-11-19; E-mail: inbox@ccu.gov.ua
ЄДРПОУ: 00013534 Має електронний кабінет підсистеми ЕСІТС

**Особа яка подала касаційну скаргу:
громадянин України Шкурат Микола Олександрович,**

ПЕРСОНАЛЬНІ ДАНІ

**Особа яка подала касаційну скаргу
Громадянин України Приходько Артур Миколайович,**

ПЕРСОНАЛЬНІ ДАНІ

ЗАЯВА

Повідомлення про розвиток подій

Відповідно до загально визнаної процедури в Європейському суді з прав людини з урахуванням засад судочинства в контексті відкритості і гласності та не відкидаючи роль громадян України як частини єдиного джерела влади в Україні, та прислухаючись до фахівців права подаю дану Заяву.

Дану заяву прошу прийняти як мої стійкі переконання які я надаю найвищому суду у системі судоустрою України - і я реалізую конвенційне та конституційне право на свободу доведення до суду своєї переконливості яка (переконливість) зміцнила після вже розгорнутої Дискусії Про роль судової влади і Конституційного Суду України під час воєнного стану.

Підсумовуючи і більш розгорнуто

Теза перша – щодо перевірки інтересів Ананченка Олега Миколайовича при виконанні обов’язків ним та реалізації прав громадянина України при тому, що його Ананченка О.М. інтереси співпадає із– моїми інтересами і як виявилось є ще співпадіння з інтересами багатьох громадян України - і це тим більше потребує перевірки інтересу Ананченка на відповідність критеріям прописаним у рішенні Конституційного Суду України № 18-рп/2004

Як я неодноразово заявляв в адміністративному суді апеляційної інстанції та при поданні касаційної скарги про те, що рішенням Конституційного Суду України № 18 -рп/2004 від 01 грудня 2004 року мені гарантовано судовий захист законного інтересу в цьому сенсі:

1. Я також є громадянином України з усіма правами і обов’язками які /права і обов’язки громадянина України/ ніхто окрім суду не може урізати і більша частина моїх прав обов’язків зберігається і під час воєнного стану.
2. Мої інтереси які співпадають з інтересами інших громадян України Аначенка О.М. та Приходько А.М.. і саме цікаво є те, що такий інтерес /інтереси/ який полягає у тому, щоб в Україні діяв принцип верховенства права, щоб виконувались акти і рішення Конституційного Суду України, щоб Верховний Суд не був джерелом правої невизначеності та розплідником правої анархії повинен бути і у суддів Конституційного Суду України, і у посадових особах Конституційного Суду України (навіть із сумнівною довіреністю), і, і, і у суддів системи судоустрою України.
3. М’яко кажучи /орати на всю державу є бажання) і дуже дивною виглядає ухилення і Конституційного Суду України, і судів у системі судоустрою України від перевірки інтересів громадян України Ананченка Олега Миколайовича, Шкурат Миколи Олександровича та Приходька Артура Миколайовича на відповідність критеріям законного інтересу прописаному в обов’язковому для виконання рішенні Конституційного Суду України № 18-рп/2004 - із Постанови яка зараз оскаржується не зрозуміло хто цю перевірку може здійснити. Прямо кажучи невідомо зараз хто здійснить контроль за виконанням рішень і актів КСУ або рішення і акти КСУ залишаться у статусі ілюзорних.

Щодо переконливості – пропаную тим хто іншої думки піти на поле яке не перевірено саперами.

Друга теза про цинічне маніпулювання з боку суддів Конституційного Суду України та посадовими особами КСУ /які привласнюють на себе повноваження колегіального органу КСУ/ -цинічне і незаконне маніпулювання нормою статті 19 Конституції України та іншими нормами Конституції України, та нехтування нормами ратифікованих Україною міжнародних договорів, та невизнання ними юрисдикції Європейського суду з прав людини

1. У кожній заяві по суті та в інших заявах відповідачів /Конституційного Суду України та Секретаріату Конституційного Суду України/ цинічно згадується норма статті 19 Конституції України - я не проти застосування цієї норми /обидві руки «ЗА»/, але:
А. Не можна будь-кому у правовій державі /Високої Договірної Сторони Конвенції/ навіть рота відкривати і писати /про норму статті 19 Основного Закону/ -писати це тим хто цю норму порушує при тих очевидних та явних фактів /обставин які не потребують доказуванню/ далі конкретно:

- частина перша статті 9 Конституції України прописує цитую дослівно і на відміну від відповідачів без перекохань цю норму: **Чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.**

Не тільки аморальною /тут під носом у себе не бачу, в чужому оці бачу смітинку якої нема/, але і це суттєво для суддів, які зобов'язані керуватися принципом верховенства права бо одним із елементів права є - виконання рішення суду – без цього ніяк.

Конституційний Суд України відповідно до норми частини другої статті 147 Основного Закону прописана і регламентована - діяльність саме регламентована діяльність цитую: **Діяльність Конституційного Суду України ґрунтується на принципах верховенства права, незалежності, колегіальності, гласності, обґрунтованості та обов'язковості ухвалених ним рішень і висновків.**

Як то кажуть: « **Написане пером не вирубаєш сокирою**» це віртуальна реальність, а реально по конституційній справі за № 3-65/2021(154/21) на 542 сторінках кожна людина яка не втратила совість, яка не хворіє на розумову недостатність і не є ворогом України та реально бачить на сайті <https://siomavs.com/> - бачить:

- Реалізація безконтрольного права КСУ не помічати міжнародні договори і не враховувати висновки із рішення Європейського суду з прав людини
- Кожен студент юридичного закладу якого навчають праву і який ознайомлений із останнім абзацом п. 63 рішення Європейського суду з прав людини/ЄСПЛ/ у справі Саффі проти Італії – цитую: **«Отже, виконання рішення, винесеного будь-яким судом, має розглядатись як невід'ємна частина "судового процесу" для цілей статті 6 (див. рішення у справі "Горнські проти Греції" від 19 березня 1997 року, 1997-II, с. 510, п. 40) - Як можна студенту не враховувати це рішення ЄСПЛ**
- Кожний студент якого навчають основам права розуміє, що виконання рішень КСУ є святим обов'язком служителів Феміди.

А тим більше у нормі статті 151-2 Конституції України я ніде не побачив (як і у нормі статті 19 та в інших зокрема статей: 3; 8; 21; 22; 32; 55; 92; 129; 147; 150), щоб будь-кому у тому числі докторам юридичних наук на посаді судді Конституційного Суду України або будь-якому судді у системі судустрою України який /які/ за нормою статті 129 Конституції України зобов'язаний керуватися принципом верховенства права, а відтак усі у правовій державі зобов'язані виконувати рішення і акти Конституційного Суду України № 18-рп/2004 і № 5-зп/1997 і Ухвалу Великої палати Конституційного Суду України №491-у/2022

2. У мене чуть вуха не зав'яли і я на деякий час був збентежений та ледве не впав коли у відкритому судовому з'їданні по справі № 320/30267/23 від представника КСУ (із сумнівною довіреністю) я і судді також почули те що нібито Ананченко не виконав пункт 6 частини другої статті 55 Закону України «Про Конституційний Суд України» – не обґрунтував, що його конституційні права порушені, а відтак не треба було розглядати три із чотирьох прописаних в його конституційній скарзі письмових клопотання, зокрема про перевірку інтересу Ананченка О.М. критеріям у рішенні КСУ № 18-рп/2004 як визнання такого інтересу законного, що підлягає судовому захисту.

Цікаво – суперобо цікаво за логікою КСУ – далі розкладаю по полицям це безглуздя КСУ:

А. Якщо ані Верховний Суд, ані Конституційний Суд України не виконують рішення КСУ № 18-рп/2004 та № 5-зп/1997 і свавільно позбавляють громадянина України право зазначати у касаційній скарзі по справі № 591/6024/17 (потім вже у конституційній справі № 3-65/2021(18/154/21) що суд апеляційної інстанції на свій розсуд розтлумачив норму статті 32

Конституції України і не виконав рішення КСУ № 18-рп/2004 та № 5-зп/1997 – продовжую то це не є з точки зору органу конституційної юрисдикції КСУ не є порушенням конституційних прав громадянина України -так виходить?

Б. Знову у цьому розрізі - дуже супер цікаво – попередження суддям і тисячам глядачів в ЮТУБІ і на сайті - тримайтеся перед тим як це прочитаєте та послухаєте

А тепер по суті Конституційний Суд України- що саме прописано в Ухвалі Другого сенату Конституційного Суду України № 36-у(П)/2023, а там прямим текстом прописано про те:

- що редакція статті 400 ЦПК України викладена в остаточному судовому рішенні під ІМЕНЕМ УКРАЇНИ - прописана таким чином, що Верховний Суд не тлумачить норми матеріального права /що нічого спільного з офіційно оприлюдненою редакцією статті 400 ЦПК України та частини другої статті 376 ЦПК України не має/ тобто:
- Змінена суддями Верховного Суду редакція статті 400 ЦПК України і яка не доведена до громадян України у порядку статті 57 Конституції України і застосована в остаточному судовому рішенні є за визнанням Другого сенату Конституційного Суду України є конституційною – тобто і далі судді у системі судоустрою України змінюють редакції норм права, скасовуйте норму частини четвертої статті 263 ЦПК України і якщо пройшло півроку з прийняттям Постанови Великої палати Верховного Суду по справі 638/18231/15- ц від 30 червня 2020 року то можна не враховувати висновок у п. 54, 56 цієї Постанови які (висновки у Постанові Великої палати Верховного Суду) твердять зовсім протилежне що пишуть судді ВСУ та КСУ І ТАКУ НОРМУ ВИ ВИЗНАЄТЕ КОНСТИТУЦІЙНОЮ – ЧИ Я ЗГЛУЗДУ З'ЇХАВ? Що ж чи є хоч один вихід із цієї пікантної ситуації – і я спитаю у громадян України, у фахівців права, у світової спільноти – про цей наявний казус та рішуче підтримую вже розгорнуту Ананченком О.М. та мною - Шкуратом М.О. дискусію.

Зараз ані я, ані Ананченко, ані Приходько А.М. за прописом статті 32 Конституції України не **є будь-якою** особою яка може через суд спростувати **будь-яку** недостовірну інформацію і ми не можемо навіть заїкатися про судовий захист своїх законних інтересів і тільки можемо поглядати, що з відома і Верховного Суду, і з відома Конституційного Суду України у правовій державі Верховний Суд стає мовою п. 39 рішення ЄСПЛ Беян проти Румунії – Верховний Суд стає джерелом правової невизначеності та розплідником правової анархії.

На відміну від Ананченка я не б'юся за поновлення принципу верховенства права з жовтня 2017 року, але із листопада 2023 року я став на боці громадянина України Ананченка у цій справі.

Увага важливо!

Перше

Є принцип незмінності остаточних судових рішень які підлягають виконанню, але при цьому є процедура перегляду судових рішень у судах системи судоустрою, зокрема за нормою частини третьої статті 423 ЦПК України і перший пункт визначає підставу перегляду судових рішень у зв'язку з виключними обставинами - і це рішення КСУ друга підстава – це рішення міжнародних установ є і третя підстава яка після рішення КСУ № 7-р/2020 така підстава стає ілюзорною.

І суди самі не можуть самостійно змінювати свої рішення без суб'єктів права на перегляд судового рішення - диспозитивність.

Відтак Ананченко О.М. є єдиним потенційним суб'єктом на перегляд остаточного судового рішення – того судового рішення яке робить Верховний Суд джерелом правової невизначеності і розплідником правової анархії

Друге

Що стосується Ухвали Другого сенату Конституційного Суду України № 36-у(П)/2023 Другий сенат по великому рахунку не мав права розглядати конституційну скаргу Ананченка - бо:

- 1) У порушеній конвенційного права (статті 6 і 13 Європейської Конвенції Про захист прав людини і основоположних свобод) орган який розглядав конституційну скаргу (при використанні суб'єктом права на конституційну скаргу ефективного правового захисту) був створений не по закону - конкретно при невиконанні Ухвали Великої палати Конституційного Суду України № 491-у/2022 з порушенням норм статей 59, 60 Закону України «Про Конституційний Суд України»
- 2) Є норма частини другої статті 83 Закону України «Про Конституційний Суд України» - цитую: *Акти з питань, не пов'язаних із конституційним провадженням, Суд ухвалює у формі постанови. ..*
- 3) Є норма частини другої статті 92 Закону України «Про Конституційний Суд України» - цитую: *Конституційний Суд може розвивати і конкретизувати юридичну позицію Суду у своїх наступних актах, змінювати юридичну позицію Суду в разі суттєвої зміни нормативного регулювання, яким керувався Суд при висловленні такої позиції, або за наявності об'єктивних підстав необхідності покращення захисту конституційних прав і свобод з урахуванням міжнародних зобов'язань України та за умови обґрунтування такої зміни в акті Суду.*
- 4) Є такий принцип яким за нормою статті 147 Конституції України зобов'язаний впроваджувати у своєї діяльності Конституційний Суд України – такий принцип називається принципом верховенства права, а не виконання самим Конституційним Судом України своїх актів і рішень та порушення свого Закону -юридичної Біблії («Про Конституційний Суд України») нічого спільного із принципом верховенства права немає.

Вибачте – я перелічую лише короткі резюме громадян які на сайті та у соціальних мережах поглянули переконались і кажуть прямо мені свої висновки і мені важко не сприймати ці резюме :

- Хворі і не лікуються
- Що винен Ананченко який не довів до суддів КСУ, що у разі невиконання рішень самого КСУ привласнення судьями повноважень законодавчої влади ніяким чином за твердженням КСУ не порушені конституційні права Ананченка і тепер ніякий інтерес громадян не буде перевірятися на відповідність критеріям прописаних у резолютивній частині рішення КСУ № 18-рп/2004 або інтерес громадянина України щоб в Україні діяв принцип верховенства права, щоб виконувались акти і рішення КСУ не є законним а відтак не підлягає судовому захисту, а Верховний Суд може і надали не виконувати рішення КСУ, змінювати закони, не враховувати висновки із Постанов Великої палати Конституційного Суду України
- Що ніхто у правовій державі не тлумачить норми законів
- Що заборонено громадянам України прописувати у конституційній скарзі клопотання навіть ті клопотання які належать до повноважень Конституційного Суду України
- Що ніхто в Україні не контролює виконання рішень Конституційного Суду України
- Що КСУ окреме королівство нікому не підконтрольна і може витворяти що завгодно на підставі своїх хибних (точніше хворих) уявлень
- Що посадові особи КСУ можуть сміливо і надалі привласнювати повноваження Великої палати Конституційного Суду України
- Що держава не має бажання відповідати перед людиною за свою діяльність

- Що не виконання рішень КСУ вже призвело до втрати територіальної цілісності держави і до прямої агресії з боку рф

Від судового рішення Верховного Суду по справі № 320/30267/23 я (і вже багато і дуже багато громадян) очікую (очікують) справедливого і законного судового рішення на підставі дії принципу верховенства права в Україні.

ПРОШУ:

1. Прочитати дану заяву суддею доповідачем і дати можливість іншим суддям колегії прочитати цю заяву, або зазначити джерело розміщення - на сайті <https://siomavs.com/>
2. Включити до описової і мотивувальної частини судового рішення мої доводи і аргументи
3. Вжити дієвих заходів для поновлення дії принципу верховенства права в Україні і виконати обов'язок прописаний у нормі статті 3 Конституції України та поновити конституційні та конвенційні права Ананченка Олега Миколайовича, Шкурат Миколи Олександровича та Приходька Артура Миколайовича
4. Врахувати, що касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;
5. Врахувати та застосувати норми: статті 6, 13 Європейської Конвенції «Про захист прав людини і основоположних свобод» практику Європейського суду з прав людини; статтю 22 Конституції України та норму частини четвертої статті 6 КАС України та частини першої статті 36 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»

Дана заява розміщується:

- на сайті <https://siomavs.com/>
- у соціальних мережах
- у Медіа

У порядку частини першої статті 6 Закону України «Про доступ до судових рішень» текст остаточного судового рішення по справі № 320/30267/23 буде також оприлюднений і мною, і багатьма громадянами України

30 жовтня 2024 року електронний цифровий підпис Шкурат М.О.